

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX KADENCJA**

Warszawa, dnia 5 lipca 2019 r.

Druk nr 1220

**MARSZAŁEK SEJMU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

**Pan
Stanisław KARCZEWSKI
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Zgodnie z art. 121 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, mam zaszczyt przesłać Panu Marszałkowi do rozpatrzenia przez Senat uchwaloną przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej na 83. posiedzeniu w dniu 4 lipca 2019 r. ustawę

o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw.

Z wyrazami szacunku

(-) Marek Kuchciński

U S T A W A

z dnia 4 lipca 2019 r.

o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1a:
 - a) uchyla się pkt 6,
 - b) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) organie rekwizycyjnym – rozumie się przez to:

 - a) organ egzekucyjny o tej samej właściwości rzeczowej co organ egzekucyjny prowadzący postępowanie egzekucyjne,
 - b) właściwego naczelnika urzędu skarbowego – w przypadku braku organu o tej samej właściwości rzeczowej co organ egzekucyjny prowadzący postępowanie egzekucyjne

– któremu organ egzekucyjny prowadzący postępowanie egzekucyjne zlecił wykonanie czynności egzekucyjnych;”;
- 2) w art. 2 w § 1 po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:

„9a) koszty egzekucyjne i koszty upomnienia;”;
- 3) w art. 6:
 - a) w § 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Wierzyciel może nie podejmować czynności zmierzających do zastosowania środków egzekucyjnych, jeżeli łączna wysokość należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie i kosztów upomnienia nie przekracza dziesięciokrotności kosztów upomnienia, chyba

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne oraz ustawę z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1356, 1499, 1629, 2192, 2193 i 2432 oraz z 2019 r. poz. 730.

że okres do upływu terminu przedawnienia należności pieniężnej jest krótszy niż 6 miesięcy.”,

b) § 1c otrzymuje brzmienie:

„§ 1c. Wierzyciel może odstąpić od czynności zmierzających do zastosowania środków egzekucyjnych, jeżeli nie upłynęło 12 miesięcy od dnia wydania postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego z przyczyny określonej w art. 59 § 2, wydanego w sprawie prowadzonej na wniosek tego wierzyciela, na podstawie tytułu wykonawczego obejmującego inne należności pieniężne zobowiązanego, chyba że zostanie ujawniony majątek lub źródło dochodu zobowiązanego, z których jest możliwe wyegzekwowanie środków pieniężnych przewyższających koszty egzekucyjne.”,

c) w § 1d zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy w wyniku wezwania nie zostanie złożone oświadczenie lub w złożonym oświadczeniu nie zostanie wykazany majątek lub źródła dochodu zobowiązanego, z których jest możliwe wyegzekwowanie środków pieniężnych przewyższających koszty egzekucyjne, za dzień odstąpienia przyjmuje się dzień doręczenia tego wezwania.”;

4) po art. 7 dodaje się art. 7a w brzmieniu:

„Art. 7a. § 1. Wierzyciel, organ egzekucyjny i dłużnik zajętej wierzytelności współpracują w postępowaniu egzekucyjnym w sposób prowadzący do prawidłowego wykonania obowiązku podlegającego egzekucji administracyjnej, w tym przekazują informacje dotyczące czynności egzekucyjnych i innych czynności podejmowanych przez te podmioty, a także zdarzeń mających wpływ na egzekwowany obowiązek zapłaty należności pieniężnej, odsetek z tytułu jej niezapłacenia w terminie, kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb współpracy, o której mowa w § 1, w postępowaniu egzekucyjnym należności pieniężnych, w tym szczegółowy zakres informacji, o których mowa w § 1, mając na względzie zapewnienie sprawnego oraz efektywnego prowadzenia postępowania egzekucyjnego, w szczególności prawidłowego naliczania lub poboru należności pieniężnej, odsetek z tytułu jej niezapłacenia w terminie, kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych.”;

5) w art. 15:

a) w § 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Egzekucja administracyjna może być wszczęta, jeżeli wierzyciel, po upływie terminu do wykonania przez zobowiązanego obowiązku, przesłał mu pisemne upomnienie, zawierające wezwanie do wykonania obowiązku z zagrożeniem skierowania sprawy na drogę postępowania egzekucyjnego oraz inne dane niezbędne do prawidłowego wykonania obowiązku przez zobowiązanego, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej.”,

b) po § 3b dodaje się § 3c–3e w brzmieniu:

„§ 3c. Obowiązek zapłaty kosztów upomnienia przedawnia się z upływem 3 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym wygasł egzekwowany obowiązek. Bieg terminu przedawnienia nie ulega przerwaniu i zawieszeniu.

§ 3d. Wierzyciel niebędący jednocześnie organem egzekucyjnym niezwłocznie zawiadamia organ egzekucyjny o przedawnieniu kosztów upomnienia.

§ 3e. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres danych zawartych w upomnieniu, o którym mowa w § 1, mając na względzie zapewnienie prawidłowości pouczenia zobowiązanego o skutkach niewykonania obowiązku i niezastosowania się do upomnienia.”;

6) w art. 26:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Postępowanie egzekucyjne wszczyna się na wniosek wierzyciela o wszczęcie egzekucji administracyjnej i na podstawie wystawionego przez niego tytułu wykonawczego, sporządzonego według ustalonego wzoru. Wierzyciel będący jednocześnie organem egzekucyjnym wszczyna postępowanie egzekucyjne z urzędu poprzez nadanie tytułowi wykonawczemu przez siebie wystawionemu klauzuli o skierowaniu tego tytułu do egzekucji administracyjnej.”,

b) § 1b otrzymuje brzmienie:

„§ 1b. Do jednolitego tytułu wykonawczego oraz zagranicznego tytułu wykonawczego nie stosuje się przepisów § 2, 3, § 3a pkt 2 i 3 oraz § 6, art. 27, art. 28b i art. 29.”,

- c) uchyla się § 1d,
- d) po § 3 dodaje się § 3a w brzmieniu:
 - „§ 3a. Wszczęcie postępowania egzekucyjnego następuje z chwilą:
 - 1) doręczenia wniosku o wszczęcie egzekucji administracyjnej i tytułu wykonawczego organowi egzekucyjnemu, jeżeli wierzyciel nie jest jednocześnie organem egzekucyjnym;
 - 2) nadania tytułowi wykonawczemu klauzuli o skierowaniu tego tytułu do egzekucji administracyjnej, jeżeli wierzyciel jest jednocześnie organem egzekucyjnym;
 - 3) wystawienia tytułu wykonawczego w przypadku przekształcenia zajęcia zabezpieczającego w zajęcie egzekucyjne.”,
- e) uchyla się § 4,
- f) uchyla się § 5b;
- 7) w art. 26c:
 - a) § 1 otrzymuje brzmienie:
 - „§ 1. Wierzyciel wydaje dalszy tytuł wykonawczy w przypadku:
 - 1) prowadzenia egzekucji przez więcej niż jeden organ egzekucyjny;
 - 2) nieposiadania przez organ egzekucyjny właściwy do ponownego wszczęcia egzekucji administracyjnej dotychczasowego tytułu wykonawczego;
 - 3) zabezpieczenia należności pieniężnej hipoteką przymusową, w tym hipoteką morską przymusową.”,
 - b) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:
 - „§ 2a. Dalszy tytuł wykonawczy wydany w przypadku, o którym mowa w § 1 pkt 2, zawiera zmienione dane dotyczące zobowiązanego lub wierzyciela, jeżeli zmiana tych danych nastąpiła po umorzeniu postępowania egzekucyjnego z przyczyny określonej w art. 59 § 2.”;
- 8) po art. 26d dodaje się art. 26e w brzmieniu:
 - „Art. 26e. § 1. Pismo sporządzone przez wierzyciela lub organ egzekucyjny w postaci elektronicznej opatruje się:
 - 1) kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo
 - 2) podpisem zaufanym, albo
 - 3) podpisem osobistym, albo
 - 4) zaawansowaną pieczęcią elektroniczną, albo

5) kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną.

§ 2. Jeżeli zachodzi potrzeba doręczenia wydruku pisma sporządzonego przez wierzyciela lub organ egzekucyjny w postaci elektronicznej, wydruk tego pisma odzwierciedla jego treść i zawiera informację o:

- 1) sporządzeniu pisma w postaci elektronicznej;
- 2) opatrzeniu pisma podpisem albo pieczęcią, o których mowa w § 1.

§ 3. Wydruk pisma, o którym mowa w § 2, stanowi dowód tego, co zostało w nim stwierdzone.

§ 4. Doręczenie wydruku pisma, o którym mowa w § 2, uznaje się za doręczenie tego pisma lub jego odpisu.

§ 5. Przepisów § 1 i § 2 pkt 2 nie stosuje się do jednolitego tytułu wykonawczego.”;

9) w art. 27 uchyla się § 4;

10) uchyla się art. 27a;

11) w art. 29 w § 2:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Organ egzekucyjny niebędący jednocześnie wierzycielem nie przystępuje do egzekucji i zawiadamia wierzyciela o przyczynach nieprzystąpienia do egzekucji, jeżeli:”;

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) organ egzekucyjny uprawdopodobni, że egzekucja administracyjna będzie bezskuteczna z powodu braku majątku lub źródła dochodu zobowiązanego, z których jest możliwe wyegzekwowanie środków pieniężnych przewyższających koszty egzekucyjne;”;

12) w art. 59:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Postępowanie egzekucyjne może być umorzone w przypadku, gdy dalsza egzekucja administracyjna będzie bezskuteczna z powodu braku majątku lub źródła dochodu zobowiązanego, z których jest możliwe wyegzekwowanie środków pieniężnych przewyższających koszty egzekucyjne.”;

b) po § 2a dodaje się § 2b w brzmieniu:

„§ 2b. Nie umarza się postępowania egzekucyjnego z przyczyny, o której mowa w § 1 pkt 2, zaistniałej po dniu wszczęcia tego postępowania,

jeżeli koszty egzekucyjne powstałe przed dniem zaistnienia tej przyczyny oraz koszty upomnienia nie zostały wyegzekwowane, zapłacone lub umorzone.”,

c) dodaje się § 6 w brzmieniu:

„§ 6. W przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego przed wszczęciem egzekucji administracyjnej organ egzekucyjny będący jednocześnie wierzycielem nie wydaje postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego. W sprawie umorzenia postępowania egzekucyjnego sporządza się adnotację w rozumieniu art. 72 Kodeksu postępowania administracyjnego.”;

13) w art. 60 w § 1 w zdaniu pierwszym skreśla się wyrazy „z przyczyny, o której mowa w art. 59 § 1 pkt 1–8 i 10,”;

14) art. 61 otrzymuje brzmienie:

„Art. 61. § 1. W przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego z przyczyny określonej w art. 59 § 2 postępowanie egzekucyjne wszczyna się ponownie:

- 1) na wniosek wierzyciela o ponowne wszczęcie egzekucji administracyjnej – jeżeli organ egzekucyjny nie jest jednocześnie wierzycielem,
 - 2) z urzędu, poprzez wydanie zawiadomienia o ponownym wszczęciu egzekucji administracyjnej, o którym mowa w § 4 – jeżeli organ egzekucyjny jest jednocześnie wierzycielem
- po ujawnieniu przez wierzyciela majątku lub źródła dochodu zobowiązanego, z których jest możliwe wyegzekwowanie środków pieniężnych przewyższających koszty egzekucyjne.

§ 2. Wniosek, o którym mowa w § 1 pkt 1, zawiera informacje o majątku lub źródłach dochodu zobowiązanego, z których jest możliwe wyegzekwowanie środków pieniężnych przewyższających koszty egzekucyjne, oraz inne informacje niezbędne do ponownego wszczęcia i prowadzenia egzekucji administracyjnej. W przypadku zmiany właściwości organu egzekucyjnego, który umorzył postępowanie egzekucyjne z przyczyny określonej w art. 59 § 2, wierzyciel przekazuje właściwemu organowi egzekucyjnemu również dalszy tytuł wykonawczy.

§ 3. Ponowne wszczęcie postępowania egzekucyjnego następuje z chwilą:

- 1) doręczenia właściwemu organowi egzekucyjnemu wniosku o ponowne wszczęcie egzekucji administracyjnej – w przypadku, o którym mowa w § 1 pkt 1;
- 2) wydania przez organ egzekucyjny zawiadomienia o ponownym wszczęciu egzekucji administracyjnej, o którym mowa w § 4 – w przypadku, o którym mowa w § 1 pkt 2.

§ 4. Podstawą ponownego wszczęcia egzekucji administracyjnej jest dotychczasowy tytuł wykonawczy albo dalszy tytuł wykonawczy. Do ponownego wszczęcia egzekucji administracyjnej stosuje się odpowiednio przepisy o wszczęciu egzekucji administracyjnej, z tym że zamiast odpisu tytułu wykonawczego zobowiązanemu doręcza się zawiadomienie organu egzekucyjnego o ponownym wszczęciu egzekucji administracyjnej.

§ 5. Zawiadomienie o ponownym wszczęciu egzekucji administracyjnej, o którym mowa w § 4, zawiera co najmniej:

- 1) numer i datę wystawienia dotychczasowego tytułu wykonawczego albo dalszego tytułu wykonawczego;
- 2) informację o wysokości:
 - a) należności pieniężnej,
 - b) odsetek z tytułu niezapłacenia należności pieniężnej w terminie,
 - c) kosztów upomnienia,
 - d) kosztów egzekucyjnych powstałych w postępowaniu egzekucyjnym umorzonym z przyczyny określonej w art. 59 § 2 w przypadku, o którym mowa w art. 64ca § 2
– na dzień wydania tego zawiadomienia;
- 3) pouczenie o prawie zgłoszenia zarzutu w sprawie prowadzenia egzekucji administracyjnej.

§ 6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres informacji zawartych we wniosku o ponowne wszczęcie egzekucji administracyjnej, o którym mowa w § 1 pkt 1, mając na względzie zapewnienie prawidłowego wszczęcia i prowadzenia ponownie wszczętej egzekucji administracyjnej.”;

- 15) w art. 62b w § 1 uchyla się pkt 4;
- 16) w art. 62d uchyla się § 2;

17) w art. 62e zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Przepisy art. 62a, art. 62b § 1 pkt 1–3 i § 2, art. 62c, art. 62d § 1 i 3 oraz art. 62f stosuje się odpowiednio.”;

18) w art. 63 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W przypadku zbiegu egzekucji administracyjnych do tej samej rzeczy albo prawa majątkowego, prowadzonych przez organy egzekucyjne, przepisy art. 62, art. 62a, art. 62b § 1 pkt 1–3 i § 2, art. 62c, art. 62d § 1 i 3, art. 62e i art. 62f stosuje się odpowiednio.”;

19) art. 64 otrzymuje brzmienie:

„Art. 64. § 1. Organ egzekucyjny pobiera opłatę manipulacyjną za wszczęcie postępowania egzekucyjnego dotyczącego należności pieniężnej. Opłata manipulacyjna wynosi 40 zł, a w przypadku wszczęcia egzekucji administracyjnej opłata ulega podwyższeniu i wynosi 100 zł.

§ 2. Obowiązek zapłaty opłaty manipulacyjnej powstaje z chwilą wszczęcia postępowania egzekucyjnego, oddzielnie od każdego tytułu wykonawczego.

§ 3. Obowiązek zapłaty opłaty manipulacyjnej nie powstaje:

- 1) gdy należność pieniężna, odsetki z tytułu niezapłacenia jej w terminie i koszty upomnienia zostaną zapłacone lub umorzone w całości przed wszczęciem egzekucji administracyjnej;
- 2) w przypadku przekształcenia się zajęcia zabezpieczającego w zajęcie egzekucyjne, jeżeli zabezpieczone w wyniku zajęcia zabezpieczającego środki pieniężne wystarczają na pokrycie w całości dochodzonej w postępowaniu egzekucyjnym należności pieniężnej i odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie;
- 3) w przypadku ponownego wszczęcia postępowania egzekucyjnego.

§ 4. Organ egzekucyjny pobiera w egzekucji należności pieniężnej opłatę egzekucyjną w wysokości 10% wyegzekwowanych środków pieniężnych pomniejszych o koszty egzekucyjne, o których mowa w art. 115 § 1 pkt 1–1c. Maksymalna wysokość opłaty egzekucyjnej wynosi 10% wyegzekwowanych: należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie naliczonych na dzień wystawienia tytułu wykonawczego i kosztów upomnienia, nie więcej jednak niż 40 000 zł.

§ 5. W przypadku zapłaty należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie lub kosztów upomnienia organowi egzekucyjnemu

lub wierzycielowi przez zobowiązanego lub przez podmiot wymieniony w art. 71d § 1 pkt 3 i 4, po wszczęciu egzekucji administracyjnej, organ egzekucyjny pobiera opłatę egzekucyjną w wysokości 5% uzyskanych w ten sposób środków pieniężnych, pomniejszonych o koszty egzekucyjne, o których mowa w art. 115 § 1 pkt 1–1c. Maksymalna wysokość opłaty egzekucyjnej wynosi 5% uzyskanej w ten sposób: należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie naliczonych na dzień wystawienia tytułu wykonawczego i kosztów upomnienia, nie więcej jednak niż 20 000 zł.

§ 6. Maksymalną wysokość opłat egzekucyjnych, o których mowa w § 4 i 5, stosuje się odrębnie dla każdego tytułu wykonawczego. W przypadku wyegzekwowania lub uzyskania środków pieniężnych na zaspokojenie należności pieniężnych, odsetek z tytułu niezapłacenia ich w terminie i kosztów upomnienia dochodzonych na podstawie więcej niż jednego tytułu wykonawczego, opłatę egzekucyjną dzieli się proporcjonalnie do wysokości należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie i kosztów upomnienia wyegzekwowanych lub uzyskanych na podstawie jednego tytułu wykonawczego.

§ 7. Obowiązek zapłaty opłaty egzekucyjnej powstaje z chwilą:

- 1) wyegzekwowania należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie lub kosztów upomnienia;
- 2) zapłaty po wszczęciu egzekucji administracyjnej organowi egzekucyjnemu lub wierzycielowi należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie lub kosztów upomnienia;
- 3) wydania postanowienia o podjęciu zawieszzonego postępowania egzekucyjnego w przypadku, gdy w okresie tego zawieszenia należność pieniężna, odsetki z tytułu niezapłacenia jej w terminie lub koszty upomnienia zostały przekazane organowi egzekucyjnemu przez dłużnika zajętej wierzytelności lub zapłacone przez zobowiązanego lub przez podmiot wymieniony w art. 71d § 1 pkt 3 i 4.

§ 8. Przepis § 7 pkt 3 stosuje się odpowiednio do należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie lub kosztów upomnienia przekazanych organowi egzekucyjnemu przez dłużnika zajętej wierzytelności lub zapłaconych przez zobowiązanego lub przez podmiot wymieniony w art. 71d § 1 pkt 3 i 4 w okresie wstrzymania postępowania egzekucyjnego i wstrzymania czynności egzekucyjnych.

§ 9. Obowiązek zapłaty opłaty egzekucyjnej nie powstaje, jeżeli:

- 1) należność pieniężna, odsetki z tytułu niezapłacenia jej w terminie, opłata prolongacyjna, o której mowa w art. 57 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa i koszty upomnienia zostały zapłacone wierzycielowi w okresie zawieszenia postępowania egzekucyjnego z przyczyny, o której mowa w art. 56 § 1 pkt 1;
- 2) należność pieniężna, odsetki z tytułu niezapłacenia jej w terminie i koszty upomnienia zostały zapłacone przez podmiot wymieniony w art. 71d § 1 pkt 1 i 2.

§ 10. Organ egzekucyjny w egzekucji należności pieniężnych pobiera opłatę w wysokości 20 zł za każdą dokonaną czynność egzekucyjną:

- 1) spisanie na miejscu u zobowiązanego protokołu o stanie majątkowym zobowiązanego;
- 2) spisanie protokołu o udaremnieniu przez zobowiązanego przeprowadzenia egzekucji.

§ 11. Obowiązek zapłaty opłaty za czynności egzekucyjne, o których mowa w § 10, powstaje z chwilą podpisania przez pracownika obsługującego organ egzekucyjny odpowiednio protokołu o stanie majątkowym zobowiązanego i protokołu o udaremnieniu przez zobowiązanego przeprowadzenia egzekucji.

§ 12. Opłatę za czynności egzekucyjne, o których mowa w § 10, pobiera się jednorazowo i dzieli się proporcjonalnie do liczby wierzycieli, którzy wystawili tytuły wykonawcze, na podstawie których organ egzekucyjny spisał protokół o stanie majątkowym zobowiązanego i protokół o udaremnieniu przez zobowiązanego przeprowadzenia egzekucji.”;

20) w art. 64a:

a) w § 1:

- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Organ egzekucyjny w egzekucji obowiązków o charakterze niepieniężnym pobiera opłaty za dokonane czynności egzekucyjne w następującej wysokości:”,
- pkt 7 otrzymuje brzmienie:
„7) za czynności dotyczące sprzedaży licytacyjnej – 20 zł;”,

- dodaje się pkt 8 w brzmieniu:
„8) za spisanie protokołu o udaremnieniu przez zobowiązanego przeprowadzenia egzekucji – 20 zł.”,
- b) § 2 otrzymuje brzmienie:
„§ 2. Obowiązek zapłaty opłat, o których mowa w § 1, powstaje:
 - 1) za wydanie postanowień wymienionych w § 1 pkt 1 i 2 – z chwilą doręczenia zobowiązanemu postanowienia;
 - 2) za czynności wymienione w § 1 pkt 3–6 – z chwilą podpisania przez egzekutora protokołu czynności egzekucyjnych;
 - 3) za czynności dotyczące sprzedaży licytacyjnej – z chwilą doręczenia zobowiązanemu odpisu obwieszczenia o licytacji lub z chwilą podpisania protokołu przeprowadzenia licytacji;
 - 4) za spisanie protokołu o udaremnieniu przez zobowiązanego przeprowadzenia egzekucji – z chwilą podpisania przez pracownika obsługującego organ egzekucyjny tego protokołu.”;
- 21) w art. 64b:
 - a) w § 1:
 - we wprowadzeniu do wyliczenia wyraz „egzekucji” zastępuje się wyrazami „postępowania egzekucyjnego”,
 - w pkt 11 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 12–18 w brzmieniu:
 - „12) kosztów pokrycia opłaty sądowej od wniosku o wpis w księdze wieczystej;
 - 13) kosztów pokrycia opłaty sądowej od wniosku o wpis w Krajowym Rejestrze Sądowym, o którym mowa w art. 55a ust. 1;
 - 14) kosztów uzyskania dokumentów lub informacji niezbędnych do prowadzenia postępowania egzekucyjnego;
 - 15) kosztów przesłania pism organu egzekucyjnego sporządzonych w ramach podejmowanych czynności egzekucyjnych w wysokości odpowiadającej najniższej wysokości opłaty pobieranej przez operatora pocztowego na podstawie umowy o świadczenie usługi pocztowej odpowiednio za polecenie przesyłki rejestrowanej lub polecanej;

- 16) kosztów przesłania zawiadomienia o zajęciu wierzytelności z rachunku bankowego i innych pism w ramach egzekucji z rachunku bankowego za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego;
- 17) kosztów przesłania właściwemu organowi prowadzącemu rejestrację zawiadomienia o dokonany zajęciu środka transportu podlegającego rejestracji;
- 18) kosztów udzielania pomocy lub asystowania przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych przez Policję, Służbę Ochrony Państwa, Straż Graniczną, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencję Wywiadu, Żandarmerię Wojskową, wojskowy organ porządkowy, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego i Centralne Biuro Antykorupcyjne.”,

b) dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Do wydatków egzekucyjnych stosuje się odpowiednio przepisy art. 64 § 3 pkt 1 i § 12.”;

22) po art. 64b dodaje się art. 64ba w brzmieniu:

„Art. 64ba. Wygaśnięcie obowiązku, którego dotyczy tytuł wykonawczy, po wszczęciu postępowania egzekucyjnego nie zwalnia z obowiązku zapłaty kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych.”;

23) art. 64c otrzymuje brzmienie:

„Art. 64c. § 1. Opłata manipulacyjna, opłata egzekucyjna, opłata za czynności egzekucyjne i wydatki egzekucyjne stanowią koszty egzekucyjne.

§ 2. Koszty egzekucyjne obciążają zobowiązanego. Pokrycie przez wierzyciela kosztów egzekucyjnych powstałych w postępowaniu egzekucyjnym umorzonym z przyczyny określonej w art. 59 § 2 nie stanowi przeszkody w dochodzeniu tych kosztów od zobowiązanego, na wniosek tego wierzyciela, w ponownie wszczętej egzekucji administracyjnej.

§ 3. Wierzyciel pokrywa koszty egzekucyjne, jeżeli:

- 1) nie mogą być wyegzekwowane od zobowiązanego;
- 2) spowodował niezgodne z prawem wszczęcie lub prowadzenie egzekucji administracyjnej;
- 3) organ egzekucyjny nie przystąpił do egzekucji administracyjnej na podstawie art. 29 § 2 pkt 1 i 3.

§ 4. W przypadku, o którym mowa w § 9 pkt 2 lit. d, wierzyciel w egzekucji przejętej przez organ egzekucyjny ponosi powstałe w prowadzonej łącznie egzekucji: opłatę egzekucyjną, o której mowa w art. 64 § 5, opłatę za czynność egzekucyjną, o której mowa w art. 64 § 10 pkt 2, oraz wydatki egzekucyjne.

§ 5. Nie obciąża się wierzyciela kosztami egzekucyjnymi powstałymi w postępowaniu egzekucyjnym, jeżeli wierzyciel jest jednocześnie organem egzekucyjnym prowadzącym to postępowanie, chyba że koszty egzekucyjne powstały w egzekucji prowadzonej przez inny organ egzekucyjny.

§ 6. Organ egzekucyjny działający w ramach państwowej jednostki budżetowej lub będący państwową jednostką budżetową nie obciąża kosztami egzekucyjnymi wierzyciela działającego w ramach państwowej jednostki budżetowej lub będącego państwową jednostką budżetową. Wydatki egzekucyjne poniesione przez organ egzekucyjny, działający w ramach państwowej jednostki budżetowej lub będący państwową jednostką budżetową, są pokrywane z budżetu państwa.

§ 7. Niewyegzekwowane od zobowiązanego wydatki egzekucyjne, poniesione w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym na podstawie jednolitego tytułu wykonawczego, zagranicznego tytułu wykonawczego albo tytułu wykonawczego obejmującego należności pieniężne, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 lit. g, organ egzekucyjny pokrywa z budżetu państwa.

§ 8. W przypadkach, o których mowa w art. 80 i art. 81 ustawy o wzajemnej pomocy, organ egzekucyjny może wystąpić do państwa członkowskiego lub państwa trzeciego o przekazanie na rachunek tego organu wydatków egzekucyjnych poniesionych w związku z realizacją wniosku o odzyskanie należności pieniężnych wraz z wypłaconymi odsetkami od zwróconych należności pieniężnych, przedstawiając ich zestawienie, jeżeli wszczęcie lub prowadzenie egzekucji administracyjnej należności pieniężnych będących przedmiotem zwrotu spowodowało państwo członkowskie lub państwo trzecie. Postanowienia o wysokości wydatków egzekucyjnych obciążających wierzyciela nie wydaje się.

§ 9. Organ egzekucyjny wydaje postanowienie w sprawie wysokości kosztów egzekucyjnych:

- 1) na wniosek zobowiązanego złożony w terminie 30 dni od dnia:
 - a) wyegzekwowania w całości obowiązku, kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych a w przypadku wyegzekwowania w całości obowiązku w egzekucji z nieruchomości – od dnia, w którym postanowienie o przyznaniu własności nieruchomości stało się ostateczne,
 - b) zapłaty w całości należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie, kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych,
 - c) w którym postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego stało się ostateczne;
- 2) z urzędu, jeżeli koszty egzekucyjne obciążają wierzyciela niebędącego jednocześnie organem egzekucyjnym, niezwłocznie, nie później niż w terminie 30 dni od dnia wydania:
 - a) zawiadomienia o przyczynach nieprzystąpienia do egzekucji, jeżeli nie wydano postanowienia o nieprzystąpieniu do egzekucji,
 - b) postanowienia o nieprzystąpieniu do egzekucji,
 - c) postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego,
 - d) postanowienia o zakończeniu egzekucji, o którym mowa w art. 62f § 1.

§ 10. Na postanowienie w sprawie wysokości kosztów egzekucyjnych przysługuje zażalenie.

§ 11. Wierzyciel dokonuje zapłaty kosztów egzekucyjnych organowi egzekucyjnemu nie później niż w terminie 14 dni od dnia, w którym postanowienie w sprawie wysokości kosztów egzekucyjnych stało się ostateczne.”;

- 24) po art. 64c dodaje się art. 64ca–64ce w brzmieniu:

„Art. 64ca. § 1. Koszty egzekucyjne powstałe w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego na należność pieniężną są dochodzone na podstawie tego tytułu, chyba że ustawa stanowi inaczej.

§ 2. W ponownie wszczętej egzekucji administracyjnej mogą być dochodzone koszty egzekucyjne powstałe w postępowaniu egzekucyjnym umorzonym z przyczyny określonej w art. 59 § 2:

- 1) na wniosek wierzyciela – jeżeli zostały pokryte przez tego wierzyciela,

- 2) z urzędu – jeżeli nie zostały uprzednio umorzone
– niezależnie od kosztów egzekucyjnych powstałych w ponownie wszczętym postępowaniu egzekucyjnym.

Art. 64cb. § 1. Koszty egzekucyjne z tytułu:

- 1) opłaty manipulacyjnej w wysokości 40 zł – przypadają na rzecz organu egzekucyjnego, który wszczął postępowanie egzekucyjne, jeżeli nie wszczęto egzekucji administracyjnej;
- 2) opłaty manipulacyjnej w wysokości 100 zł – przypadają na rzecz organu egzekucyjnego, który wszczął egzekucję administracyjną;
- 3) opłaty egzekucyjnej i opłaty za czynności egzekucyjne – przypadają na rzecz organu egzekucyjnego, który te opłaty wyegzekwował lub uzyskał;
- 4) wydatku egzekucyjnego – przypadają na rzecz organu egzekucyjnego, który go poniósł.

§ 2. Organ egzekucyjny prowadzący postępowanie egzekucyjne wydaje postanowienie w sprawie rozliczenia kosztów egzekucyjnych, na wniosek organu egzekucyjnego, na rzecz którego te koszty przypadają zgodnie z § 1, lub z urzędu. Na postanowienie organu egzekucyjnego w sprawie rozliczenia kosztów egzekucyjnych przysługuje zażalenie.

§ 3. Przepisów § 1 i 2 nie stosuje się do rozliczenia kosztów egzekucyjnych, jeżeli organ egzekucyjny dokonujący tego rozliczenia, a także organ egzekucyjny, na rzecz którego przypadają koszty egzekucyjne zgodnie z § 1, działają w ramach państwowej jednostki budżetowej lub są państwowymi jednostkami budżetowymi.

§ 4. Niewyegzekwowane od zobowiązanego koszty egzekucyjne są należne organowi egzekucyjnemu, który wydał w pierwszej instancji postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego.

Art. 64cc. Koszty egzekucyjne wyegzekwowane lub uzyskane w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym na podstawie porozumienia, o którym mowa w art. 30 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej lub art. 6qa ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, przypadają na rzecz jednostki samorządu terytorialnego, związku takich jednostek lub zarządu związku międzygminnego, któremu naczelnik urzędu skarbowego powierzył prowadzenie postępowania egzekucyjnego. Przepisy art. 64cb § 1, 2 i 4 stosuje się.

Art. 64cd. § 1. Jeżeli po wyegzekwowaniu lub uzyskaniu kosztów egzekucyjnych okaże się, że wszczęcie lub prowadzenie postępowania egzekucyjnego było niezgodne z prawem, w szczególności jeżeli w chwili wyegzekwowania lub uzyskania kosztów egzekucyjnych postępowanie egzekucyjne podlegało umorzeniu, organ egzekucyjny, który zakończył postępowanie egzekucyjne, zwraca zobowiązanemu lub wierzycielowi wyegzekwowane lub uzyskane koszty egzekucyjne wraz z ustawowymi odsetkami naliczonymi od dnia ich wyegzekwowania lub uzyskania do dnia obciążenia rachunku bankowego organu egzekucyjnego przekazywanymi środkami pieniężnymi.

§ 2. Nie zwraca się kosztów egzekucyjnych wierzycielowi, jeżeli niezgodne z prawem wszczęcie lub prowadzenie egzekucji administracyjnej spowodował ten wierzyciel.

§ 3. Zwrotu kosztów egzekucyjnych wraz z ustawowymi odsetkami dokonuje się na wniosek lub z urzędu niezwłocznie po dniu:

- 1) w którym postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego stało się ostateczne;
- 2) wyegzekwowania lub wykonania obowiązku, w tym zapłaty należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie, kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych, a w przypadku wyegzekwowania tego obowiązku w egzekucji z nieruchomości – po dniu, w którym postanowienie o przyznaniu własności nieruchomości stało się ostateczne;
- 3) uzyskania przez organ egzekucyjny informacji o uchyleniu albo stwierdzeniu nieważności orzeczenia stanowiącego podstawę wystawienia tytułu wykonawczego lub postanowienia o nadaniu temu orzeczeniu rygoru natychmiastowej wykonalności.

§ 4. Jednocześnie ze zwrotem kosztów egzekucyjnych wraz z ustawowymi odsetkami zawiadamia się o tym zwrocie odpowiednio zobowiązanego lub wierzyciela.

§ 5. Organ egzekucyjny wydaje postanowienie w sprawie zwrotu kosztów egzekucyjnych wraz z ustawowymi odsetkami:

- 1) na wniosek złożony nie później niż w terminie 14 dni od dnia doręczenia zawiadomienia, o którym mowa w § 4, jeżeli zobowiązany lub wierzyciel

kwestionuje wysokość zwróconych kosztów egzekucyjnych lub ustawowych odsetek wynikającą z zawiadomienia;

- 2) jeżeli wniosek zobowiązanego lub wierzyciela o zwrot kosztów egzekucyjnych wraz z ustawowymi odsetkami nie zasługuje na uwzględnienie.

§ 6. Na postanowienie w sprawie zwrotu kosztów egzekucyjnych wraz z ustawowymi odsetkami przysługuje zażalenie.

§ 7. Organ egzekucyjny obciąża, w formie postanowienia, wierzyciela zwróconymi zobowiązanemu kosztami egzekucyjnymi wraz z ustawowymi odsetkami, chyba że niezgodne z prawem wszczęcie lub prowadzenie egzekucji administracyjnej spowodował organ egzekucyjny. Na postanowienie w sprawie obciążenia wierzyciela zwróconymi zobowiązanemu kosztami egzekucyjnymi wraz z ustawowymi odsetkami wierzycielowi przysługuje zażalenie. Przepisy art. 64c § 5, 6 i 11 stosuje się odpowiednio.

§ 8. Należności pieniężne pokryte przez wierzyciela z tytułu zwrotu zobowiązanemu kosztów egzekucyjnych wraz z ustawowymi odsetkami przypadają na rzecz organu egzekucyjnego, który dokonał tego zwrotu.

§ 9. Przepisy § 1–8 stosuje się odpowiednio do kosztów egzekucyjnych:

- 1) wyegzekwowanych lub uzyskanych w niezgodnej z prawem egzekucji do rzeczy lub prawa majątkowego;
- 2) zapłaconych przez podmiot, o którym mowa w art. 71d § 1 pkt 1 i 2.

Art. 64ce. W przypadku wyegzekwowania od zobowiązanego w ponownie wszczętej egzekucji administracyjnej kosztów egzekucyjnych pokrytych przez wierzyciela po umorzeniu postępowania egzekucyjnego z przyczyny określonej w art. 59 § 2, koszty te podlegają niezwłocznie zwrotowi temu wierzycielowi. Przepisu art. 64cd nie stosuje się.”;

25) uchyla się art. 64d;

26) art. 64e i art. 64f otrzymują brzmienie:

„Art. 64e. § 1. Organ egzekucyjny prowadzący postępowanie egzekucyjne może umorzyć w całości lub w części koszty egzekucyjne.

§ 2. Koszty egzekucyjne mogą być umorzone:

- 1) na wniosek:
 - a) zobowiązanego, jeżeli za umorzeniem przemawia ważny interes zobowiązanego lub interes publiczny,

- b) wierzyciela, na którego wniosek została wszczęta egzekucja:
 - sądowa przejęta przez organ egzekucyjny w wyniku zbiegu – jeżeli za umorzeniem przemawia ważny interes wierzyciela,
 - administracyjna – jeżeli za umorzeniem przemawia interes publiczny;
- 2) z urzędu, jeżeli wysokość kosztów egzekucyjnych powstałych w postępowaniu egzekucyjnym nie przekracza czterokrotności kosztów upomnienia.

§ 3. W przypadku częściowego umorzenia kosztów egzekucyjnych w pierwszej kolejności umarza się opłatę egzekucyjną.

§ 4. Organ egzekucyjny, na wniosek zobowiązanego lub wierzyciela prowadzących działalność gospodarczą, może umorzyć w całości lub w części koszty egzekucyjne, jeżeli umorzenie:

- 1) nie stanowi pomocy publicznej;
- 2) stanowi pomoc de minimis albo pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie – w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa Unii Europejskiej dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis;
- 3) stanowi pomoc publiczną:
 - a) mającą na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi,
 - b) mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce,
 - c) zgodną z zasadami rynku wewnętrznego Unii Europejskiej, której dopuszczalność została określona przez właściwe organy Unii Europejskiej, udzielaną na przeznaczenia inne niż wymienione w lit. a i b.

§ 5. W przypadku pomocy publicznej, o której mowa w § 4 pkt 3 lit. a i b, można umorzyć koszty egzekucyjne w całości lub w części, jeżeli w przepisach odrębnych zostały określone szczegółowe warunki udzielania tej pomocy zapewniające jej zgodność z zasadami rynku wewnętrznego Unii Europejskiej.

§ 6. Pomoc publiczna, o której mowa w § 4 pkt 3 lit. c, może być udzielana na przeznaczenia określone w przepisach wydanych na podstawie art. 64 ust. 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych i zgodnie z warunkami określonymi w tych przepisach.

§ 7. Na postanowienie w sprawie umorzenia kosztów egzekucyjnych przysługuje zażalenie.

§ 8. Jeżeli koszty egzekucyjne przypadają na rzecz innego organu egzekucyjnego, postanowienie, o którym mowa w § 7, wydaje się po zajęciu stanowiska przez ten organ.

§ 9. Organ egzekucyjny umarza z urzędu opłatę manipulacyjną, opłatę egzekucyjną i opłatę za czynności egzekucyjne, jeżeli nie mogą być ściągnięte od zobowiązanego i powstały w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym na podstawie jednolitego tytułu wykonawczego, zagranicznego tytułu wykonawczego albo tytułu wykonawczego obejmującego należności pieniężne, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 lit. g.

§ 10. Przepis § 9 stosuje się odpowiednio do wydatków egzekucyjnych poniesionych w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym na podstawie:

- 1) jednolitego tytułu wykonawczego albo zagranicznego tytułu wykonawczego, chyba że organ egzekucyjny uzyskał zwrot tych wydatków od państwa członkowskiego lub państwa trzeciego w przypadkach, o których mowa w art. 29a, lub w przypadkach, o których mowa w art. 80 i art. 81 ustawy o wzajemnej pomocy;
- 2) tytułu wykonawczego obejmującego należności pieniężne, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 lit. g.

§ 11. W przypadkach, o których mowa w § 2 pkt 2, § 9 i 10, sporządza się adnotację w rozumieniu art. 72 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 64f. § 1. Na wniosek zobowiązanego organ egzekucyjny prowadzący postępowanie egzekucyjne może rozłożyć na raty zapłatę kosztów egzekucyjnych, w przypadku uzasadnionym względami społecznymi lub gospodarczymi. Przepisy art. 64e § 4–8 stosuje się odpowiednio.

§ 2. W razie niedotrzymania terminu płatności którejkolwiek z rat, na jakie zostały rozłożone koszty egzekucyjne, postanowienie o rozłożeniu na raty zapłaty kosztów egzekucyjnych wygasa w części dotyczącej raty niezapłaconej w terminie płatności.

§ 3. W razie niedotrzymania terminu płatności trzech kolejnych rat, na jakie zostały rozłożone koszty egzekucyjne, postanowienie o rozłożeniu na raty wygasa w zakresie wszystkich niezapłaconych rat.”;

27) po art. 65 dodaje się art. 65a w brzmieniu:

„Art. 65a. § 1. Obowiązek zapłaty kosztów egzekucyjnych przedawnia się z upływem 3 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym wygasł egzekwowany obowiązek.

§ 2. Obowiązek zapłaty kosztów egzekucyjnych obciążających wierzyciela przedawnia się z upływem 3 lat, licząc od dnia, w którym postanowienie w sprawie wysokości tych kosztów stało się ostateczne.

§ 3. Obowiązek zwrotu zobowiązanemu lub wierzycielowi kosztów egzekucyjnych wraz z ustawowymi odsetkami przedawnia się z upływem 3 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zaistniały zdarzenia określone w art. 64cd § 3. Złożenie wniosku, o którym mowa w art. 64cd § 5, przerywa bieg terminu przedawnienia. Po przerwaniu biegu terminu przedawnienia biegnie on na nowo od dnia następującego po dniu, w którym złożono ten wniosek.

§ 4. Obowiązek zapłaty przez wierzyciela kosztów egzekucyjnych zwróconych zobowiązanemu wraz z ustawowymi odsetkami przedawnia się z upływem 3 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym doręczono wierzycielowi ostateczne postanowienie w sprawie obciążenia wierzyciela zwróconymi zobowiązanemu kosztami egzekucyjnymi wraz z ustawowymi odsetkami.

§ 5. Bieg terminu przedawnienia, o którym mowa w § 1, 2 i 4, nie ulega przerwaniu i zawieszeniu.”;

28) w art. 66:

- a) uchyla się § 3–7,
- b) § 8 otrzymuje brzmienie:

„§ 8. Państwowe jednostki budżetowe, których należności dochodzone w egzekucji administracyjnej stanowią dochód budżetu państwa, są upoważnione do przeznaczenia odpowiedniej części uzyskanych z egzekucji wpływów na pokrycie wydatków, o których mowa w § 1.”;

29) w art. 67:

- a) w § 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie:
 - „6) kwotę kosztów egzekucyjnych:
 - a) opłaty manipulacyjnej,
 - b) opłaty za czynności egzekucyjne,
 - c) wydatków egzekucyjnych,

- d) opłaty egzekucyjnej,
 - e) powstałych w postępowaniu egzekucyjnym umorzonym z przyczyny określonej w art. 59 § 2 w przypadku, o którym mowa w art. 64ca § 2;”;
- b) w § 2a uchyla się pkt 3,
- c) uchyla się § 2b;
- 30) art. 68a otrzymuje brzmienie:
- „Art. 68a. Wpłata dokonana przez dłużnika zajętej wierzytelności do organu egzekucyjnego wywiera ten sam skutek, co wpłata dokonana przez zobowiązanego do rąk wierzyciela, chyba że wpłata ta nie podlega przekazaniu przez organ egzekucyjny do wierzyciela.”;
- 31) po art. 71c dodaje się art. 71d w brzmieniu:
- „Art. 71d. § 1. Należność pieniężna, odsetki z tytułu niezapłacenia jej w terminie, koszty upomnienia oraz koszty egzekucyjne mogą być zapłacone organowi egzekucyjnemu przez:
- 1) aktualnego właściciela lub użytkownika wieczystego przedmiotu hipoteki przymusowej niebędących zobowiązanymi – jeżeli te należności są zabezpieczone tą hipoteką;
 - 2) aktualnego właściciela przedmiotu zastawu skarbowego niebędącego zobowiązanym – jeżeli te należności są zabezpieczone tym zastawem;
 - 3) małżonka, zstępnych, wstępnych, pasierba, rodzeństwo, ojczyma i macochę zobowiązanego;
 - 4) inny podmiot – jeżeli łączna wysokość tych należności nie przekracza 5 000 zł.
- § 2. W przypadkach, o których mowa w § 1 pkt 3 i 4, jeżeli dowód zapłaty nie budzi wątpliwości co do przeznaczenia zapłaty na należność pieniężną, odsetki z tytułu niezapłacenia jej w terminie, koszty upomnienia i koszty egzekucyjne uznaje się, że zapłata pochodzi ze środków zobowiązanego.
- § 3. Przepisy § 1 i 2 stosuje się do zapłaty wierzycielowi należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie i kosztów upomnienia.”;
- 32) w art. 115:
- a) w § 1:
 - pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) opłatę manipulacyjną;”;

- po pkt 1 dodaje się pkt 1a–1e w brzmieniu:
 - „1a) opłatę za czynności egzekucyjne;
 - 1b) wydatki egzekucyjne;
 - 1c) koszty egzekucyjne powstałe w postępowaniu egzekucyjnym umorzonym z przyczyny określonej w art. 59 § 2 w przypadku, o którym mowa w art. 64ca § 2;
 - 1d) opłatę egzekucyjną;
 - 1e) koszty upomnienia;”
- b) dodaje się § 7 i 8 w brzmieniu:

„§ 7. Nadwyżkę lub niedobór wynikające z końcowego rozliczenia kwot uzyskanych z egzekucji, w wysokości nieprzekraczającej 99 gr, traktuje się odpowiednio jako kwoty należne albo umorzone z mocy prawa.

§ 8. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do kwoty uzyskanej w wyniku zapłaty organowi egzekucyjnemu przez zobowiązanego lub podmiot, o którym mowa w art. 71d § 1, po wszczęciu egzekucji administracyjnej, należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie, kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych.”
- 33) w art. 135 wyrazy „art. 64c–65” zastępuje się wyrazami „art. 64c–64cb, art. 64cd, art. 64ce oraz art. 64e–65a”;
- 34) w art. 163:
 - a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Przepisy art. 64 § 10 i 12, art. 64a–64ce oraz art. 64e–65a stosuje się odpowiednio do opłat za czynności zabezpieczające i wydatków związanych z postępowaniem zabezpieczającym, jeżeli postępowanie egzekucyjne zostało wszczęte.”
 - b) w § 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Przepisy art. 64c § 5, 6 i § 9 pkt 2 oraz § 10 i 11 stosuje się odpowiednio.”
 - c) uchyla się § 2a;
- 35) w art. 166c § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W zakresie należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 lit. a–f i pkt 9, w postępowaniu zabezpieczającym nie stosuje się przepisów art. 154 § 1–3, 5 i 6, art. 155, art. 156, art. 157 i art. 163 § 2 i 3.”

Art. 2. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, 924 i 1018) w art. 108 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Egzekucja zobowiązania wynikającego z decyzji o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej może być wszczęta dopiero wówczas, gdy egzekucja z majątku podatnika okazała się w całości lub w części bezskuteczna, odstąpiono od czynności zmierzających do zastosowania środków egzekucyjnych albo nie przystąpiono do egzekucji administracyjnej w wyniku uprawdopodobnienia przez organ egzekucyjny braku możliwości uzyskania w toku egzekucji administracyjnej kwoty przewyższającej koszty egzekucyjne.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 300, 303 i 730) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 24 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Do kosztów egzekucyjnych i kosztów upomnienia przepisów ust. 4 oraz 5–6 nie stosuje się.”;

2) w art. 84 w ust. 7 dodaje się zdanie trzecie w brzmieniu:

„Do kosztów upomnienia przepisów zdania pierwszego i drugiego nie stosuje się.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2018 r. poz. 1954, 2245 i 2354 oraz z 2019 r. poz. 643, 730 i 1030) w art. 98 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli kwota dopłaty uzyskana została od przedsiębiorcy w drodze egzekucji, kwotę wydatków związanych z przekazaniem egzekwowanej należności przedsiębiorcy wyznaczonemu, uprawnionemu do otrzymania dopłaty pokrywa przedsiębiorca telekomunikacyjny obowiązany do udziału w pokryciu dopłaty, przeciwko któremu toczyło się to postępowanie egzekucyjne.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 785 i 1043) w art. 95 w ust. 1 po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) naczelnika urzędu skarbowego o wpis w księdze wieczystej hipoteki przymusowej na zabezpieczenie należności państw członkowskich lub państw trzecich w rozumieniu art. 1a pkt 8c i 8d ustawy z dnia 17 czerwca

1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.³⁾);”.

Art. 6. 1. W postępowaniu egzekucyjnym i zabezpieczającym wszczętym i niezakończonym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, z uwzględnieniem ust. 2–4 oraz art. 7–11.

2. Do postępowań, o których mowa w ust. 1, stosuje się:

- 1) przepisy art. 1a pkt 8, art. 60 § 1 i art. 68a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
- 2) przepis art. 15 § 3c ustawy zmienianej w art. 1, jeżeli jest on korzystniejszy dla zobowiązanego;
- 3) przepis art. 65a ustawy zmienianej w art. 1, jeżeli jest on korzystniejszy dla:
 - a) zobowiązanego,
 - b) wierzyciela– w przypadku, gdy koszty egzekucyjne obciążają odpowiednio zobowiązanego albo wierzyciela;
- 4) przepisy art. 59 § 2b i 6, art. 64ba, art. 71d i art. 115 § 8 ustawy zmienianej w art. 1.

3. Do przedawnienia kosztów egzekucyjnych i kosztów upomnienia, o których mowa w art. 24 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 3, oraz kosztów upomnienia, o których mowa w art. 84 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 3, których obowiązek zapłaty powstał przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

4. Do opłaty komorniczej, której obowiązek zapłaty powstał przed dniem wejścia w życie art. 1 pkt 1 lit. a i pkt 28, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 7. 1. Niewyegzekwowaną lub niezapłaconą przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy opłatę manipulacyjną naliczoną w egzekucji należności pieniężnej objętej każdym tytułem wykonawczym w wysokości wyższej niż 100 zł na podstawie art. 64 § 6 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, pobiera się w wysokości 100 zł.

2. Jeżeli przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy opłata, o której mowa w ust. 1, została częściowo wyegzekwowana lub zapłacona w wysokości niższej niż 100

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1356, 1499, 1629, 2192, 2193 i 2432 oraz z 2019 r. poz. 730 i ...

zł, opłatę pobiera się w wysokości stanowiącej różnicę pomiędzy kwotą 100 zł a kwotą opłaty wyegzekwowanej lub zapłaconej.

3. Nie pobiera się opłaty, o której mowa w ust. 1, jeżeli przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy opłata ta została wyegzekwowana lub zapłacona w wysokości nie niższej niż 100 zł.

Art. 8. 1. Niewyegzekwowaną lub niezapłaconą przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy opłatę za czynności egzekucyjne naliczoną w egzekucji należności pieniężnej w wysokości wyższej niż 40 000 zł, oddzielnie od każdego tytułu wykonawczego, na podstawie art. 64 § 1 pkt 1–5, 7 i 11 oraz § 1a i 5 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, pobiera się w wysokości 40 000 zł.

2. Jeżeli przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy opłata, o której mowa w ust. 1, została częściowo wyegzekwowana lub zapłacona w wysokości niższej niż 40 000 zł, opłatę pobiera się w wysokości stanowiącej różnicę pomiędzy kwotą 40 000 zł a kwotą opłaty wyegzekwowanej lub zapłaconej.

3. Nie pobiera się opłaty, o której mowa w ust. 1, jeżeli przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy opłata ta została wyegzekwowana lub zapłacona w wysokości nie niższej niż 40 000 zł.

Art. 9. 1. Niewyegzekwowaną lub niezapłaconą przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy opłatę za czynność egzekucyjną naliczoną na podstawie art. 64 § 1 pkt 12 oraz art. 64a § 1 pkt 7 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, pobiera się w wysokości:

- 1) 20 zł – za czynność dotyczącą sprzedaży licytacyjnej;
- 2) 20 zł – za spisanie protokołu o udaremnieniu przez zobowiązanego przeprowadzenia egzekucji.

2. Jeżeli przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy opłata, o której mowa w ust. 1, naliczona w wysokości wyższej niż 20 zł została częściowo wyegzekwowana lub zapłacona w wysokości niższej niż 20 zł, opłatę pobiera się w wysokości stanowiącej różnicę pomiędzy kwotą 20 zł a kwotą opłaty wyegzekwowanej lub zapłaconej.

3. Nie pobiera się opłaty, o której mowa w ust. 1, jeżeli przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy opłata ta została częściowo wyegzekwowana lub zapłacona w wysokości nie niższej niż 20 zł.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio do opłat za czynności zabezpieczające.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, 2 i 4, stosuje się przepis art. 64 § 12 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 10. Przepisy art. 7–9 stosuje się również do kosztów egzekucyjnych wynikających z doręczonego zawiadomienia albo ostatecznego postanowienia, o których mowa odpowiednio w art. 64c § 6a i 7 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 11. 1. Do postępowania w sprawie zwrotu kosztów egzekucyjnych, wszczętego i niezakończonego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 64cd § 1 ustawy zmienianej w art. 1, jeżeli przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nie wszczęto postępowania w sprawie zwrotu kosztów egzekucyjnych naliczonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, a przed tym dniem:

- 1) postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego stało się ostateczne,
- 2) wyegzekwowano lub wykonano obowiązek, w tym dokonano zapłaty należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie, kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych albo postanowienie o przyznaniu własności nieruchomości stało się ostateczne,
- 3) organ egzekucyjny uzyskał informację o uchyleniu albo stwierdzeniu nieważności orzeczenia stanowiącego podstawę wystawienia tytułu wykonawczego lub postanowienia o nadaniu temu orzeczeniu rygoru natychmiastowej wykonalności – zwrotu kosztów egzekucyjnych wraz z ustawowymi odsetkami dokonuje się niezwłocznie na wniosek lub z urzędu po wejściu w życie niniejszej ustawy.

3. Do obowiązku zwrotu zobowiązanemu lub wierzycielowi kosztów egzekucyjnych, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się odpowiednio przepis art. 65a § 3 ustawy zmienianej w art. 1, z tym że bieg terminu przedawnienia tego obowiązku rozpoczyna się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

4. Do obowiązku zwrotu zobowiązanemu lub wierzycielowi kosztów egzekucyjnych, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepis art. 64cd ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 12. 1. W postępowaniu egzekucyjnym ponownie wszczętym od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie stosuje się przepisu art. 64ca § 2 ustawy zmienianej w art. 1 w zakresie kosztów egzekucyjnych naliczonych na podstawie art. 64 § 1 pkt 1–5, 7, 11 i 12 oraz § 1a i 5 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

2. W postępowaniu egzekucyjnym ponownie wszczętym od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy pobiera się niewyegzekwowane lub niezapłacone:

- 1) opłatę manipulacyjną naliczoną na podstawie art. 64 § 6 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, zgodnie z art. 7;
- 2) opłatę za czynność egzekucyjną naliczoną na podstawie:
 - a) art. 64 § 1 pkt 12 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, zgodnie z art. 9 ust. 1 pkt 2,
 - b) art. 64 § 1 pkt 14 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym;
- 3) wydatki egzekucyjne poniesione przez organ egzekucyjny w umorzonym postępowaniu egzekucyjnym.

Art. 13. 1. Organ egzekucyjny zawiadamia odpowiednio zobowiązanego oraz dłużnika zajętej wierzytelności o wysokości:

- 1) opłaty manipulacyjnej ustalonej zgodnie z art. 7,
- 2) opłaty za czynności egzekucyjne ustalonej zgodnie z art. 8 i art. 9

– przy pierwszej czynności podjętej w stosunku do zobowiązanego lub dłużnika zajętej wierzytelności, nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Organ egzekucyjny zawiadamia wierzyciela, jeżeli obciążają go koszty egzekucyjne, o wysokości opłat, o których mowa w art. 7–9, przy pierwszej czynności podjętej w stosunku do wierzyciela, nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Na wniosek zobowiązanego lub wierzyciela złożony w terminie 7 dni od dnia doręczenia zawiadomienia, o którym mowa odpowiednio w ust. 1 i 2, organ egzekucyjny wydaje postanowienie w sprawie wysokości opłat, o których mowa w art. 7–9. Na postanowienie przysługuje zażalenie.

Art. 14. 1. Pozostają w mocy wysłane upomnienia, tytuły wykonawcze, postanowienia, dokumenty zajęcia i inne dokumenty sporządzone w ramach stosowanych środków egzekucyjnych w postępowaniach egzekucyjnych wszczętych na

podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Pozostają w mocy wysłane zarządzenia zabezpieczenia, postanowienia, dokumenty zajęcia i inne dokumenty sporządzone w ramach stosowanych środków zabezpieczenia w postępowaniach zabezpieczających wszczętych na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 15. Ustawa wchodzi w życie po upływie 18 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 6 lit. c i f, pkt 8, 9 i pkt 29 lit. b i c, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 1 pkt 1 lit. a i pkt 28 oraz art. 4, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia roku następującego po roku wejścia w życie ustawy.

MARSZAŁEK SEJMU

(-) Marek Kuchciński